



Instruktioner för tandmognadsbedömning i migrationsärenden

Tandmognadsbedömningen utgör en del av den medicinska åldersbedömningen och ska tillmätas relevant betydelse i förhållande till andra undersökningar vid bedömning av ålder. En persons ålder kan inte fastställas enbart utifrån en tandmognadsbedömning.

Begäran om åldersbedömning görs av Migrationsverket. Remiss om tandmognadsbedömning skrivs av barnläkare inom ramen för den medicinska åldersbedömningen.

Röntgenbildtagning

Den mottagning som utför röntgenbildtagning ska i första hand vara en specialistklinik för odontologisk radiologi, i andra hand annan specialistklinik med tillgång till panoramaröntgen, i tredje hand allmäntandvårdsklinik med panoramaröntgen.

När personen kallas för röntgenundersökning ska det i kallelsen framgå att personen vid besöket på tandklinik ska kunna uppvisa sitt LMA-kort. Detta ska dokumenteras.

Panoramaröntgenbilden ska visa de tredje molarerna väl avbildade. Vid behov kan panoramabild kompletteras med intraorala bilder av god kvalitet. Detta kan vara aktuellt i de fall de tredje molarernas läge i käken gör att de inte avbildas optimalt i panoramabild.

Klinik som utför bildtagningen ska säkerställa att eventuella avvikelser eller tecken på sjukdom återförs till den unge och hennes eller hans gode man eller annan vuxen medföljare t.ex. boendepersonal. För bedömning av tandmognadsbedömning ska mallen *Utlåtande för tandmognadsbedömning i migrationsärenden* användas. Utlåtandet skickas till remitterande barnläkare.

Bedömning av tandmognad utifrån röntgen

Bedömning av tandmognad görs av tandläkare med specialistkompetens i odontologisk radiologi eller pedodonti alternativt tandläkare med dokumenterad kunskap och erfarenhet av tandmognadsbedömning.

För bedömning av tandmognad hos personer i tonåren rekommenderas *i dagsläget* användande av två olika metoder. Följande metoder kan användas:

- Kullman L, Johanson G, Åkesson L. Root development of the lower third molar and its relation to chronological age. *Swed Dent J* 1992;16:161-7.
- Mincer HH, Harris EF, Berryman HE. The A.B.F.O. study of third molar development and its use as an estimator of chronological age. *J Forensic Sci* 1993;38:379-90.

Grunder för bedömning av tandålder

Ofta används metoder som baseras på annan etnisk bakgrund än den personen har vilket innebär en osäkerhet. Detta samt variationen mellan olika individer har betydelse och behöver vägas in i bedömningen av ålder/tandmognadsutveckling.

Tandmognad och tandutvecklingen antas vara normalfördelad, dvs. att för en given ålder är finns en spridning i tandutveckling som följer en normalfördelningskurva. Även personer som ligger i kurvans ytterdelar avseende tandutveckling har i studiepopulationen den givna åldern. Då metoden skattar ”sanningshalten för detta” i en bakgrundspopulation och det är detta man uttalar sig om i utlåtande finns en osäkerhet främst beträffande tandutveckling som ligger i de yttre delarna av kurvan. Denna slags osäkerhet vad gäller precision finns inom alla tester som används inom hälso- och sjukvård och tandvård. Det är alltså inte specifikt för just tandmognadsbedömningen. För att beskriva detta används statistiska medelvärden och spridningsmått. Vanligen ger metoderna ett medelvärde för skattad tandmognad vid visst utvecklingsstadium. För att detta ska kunna värderas anges även spridningsmått, vanligen i form av standardavvikelse eller konfidensintervall. Ibland anger metoden även percentiler som spridningsmått. Vanligen räcker standardavvikelse som spridningsmått och detta anges också i utlåtandet. I de fall man finner anledning att ange ytterligare spridningsmått kan detta skrivas som fritext i utlåtandet.